

Kl. 13:18

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Inden jeg går til selve Enhedslistens forslag, vil jeg godt sige, at biobrændstoffer ofte bliver diskuteret som et spørgsmål om, hvorvidt det er løsningen – *løsningen* – eller ikke er løsningen på transportsektorens stigende udslip af CO₂. Det er jo sådan, at blandt langt de fleste, der har beskæftiget sig med det her, er der ingen, der på noget tidspunkt har hævdet eller vil påstå, at det er *løsningen*. Det kan være et bidrag til en løsning, men alle, der arbejder med transport, ved, at der skal mange og skrappe midler til: Biler skal køre meget længere på literen; vi skal have begrænsninger for bilkørsel, især i de store byer; vi skal have langt flere mennesker til at tage cyklen; vi skal have bedre kollektive trafiksystemer; vi skal have stærkere afgiftsdifferentiering, så man, hvis man vil være eller er bilejer, motiveres til at købe en bil, som kører langt på literen; og vi skal have adskillige flere ting. Så det, vi snakker om, er altså en del af det her.

Om selve Enhedslistens forslag vil jeg så sige, at vi mener, at det er en forkert strategi, som Enhedslisten lægger op til med en moratorieordning. Vi har valgt en anden strategi i det her for at skubbe på, at man kun får de bedste biobrændstoffer ud på markedet, altså dem, som har en klar bæredygtighed, eller som udgør et klart, stærkt miljøbidrag, og den strategi går på en skrap certificering.

Det har vi taget hul på for flere år siden, da EU første gang spillede ud med et forslag om, at der skulle være en forpligtende målsætning for biobrændstoffer i transportsektoren. Der foreslog vi i SF, at det skulle en del være af den danske politik, at man skulle kræve certificering, mærkning, sådan at man sikrede, at produkterne var ordentlige. Det kom faktisk igennem som den danske politik. Det kom også igennem som EU's politik.

Der er sket mange interessante ting i EU på det her område, og det sidste ord er bestemt ikke sagt; der er en bevægelse i EU, som er positiv, men som bestemt ikke kommer af sig selv. Vi har altså valgt en strategi, der går på at arbejde for, at EU får så stærke og så skrappe certificeringsregler som overhovedet muligt, også på, at de bliver dynamiske, altså at man stiller nogle krav, og at man på forhånd har sagt, at de her krav bliver skærpet med årene.

Det, EU har spillet ud med på nuværende tidspunkt, altså det, der en del af energipakken,

der kom den 23. januar, er efter vores mening for svagt. Det er for svagt, fordi man ikke udelukker nok af de dårlige produkter. Det er også for svagt, fordi vi mangler at få taget hånd om det kriterium, der hedder, at der også skal nogle sociale kriterier ind i forbindelse med, hvordan afgrøder, som bliver brugt til biobrændstoffer, skal sikres, men også fordi det i virkeligheden måske ikke er et stærkt nok middel, man har lavet, med hensyn til at sikre, at de ikke fælder f.eks. regnskov – det kunne for den sags skyld også være anden skov – for at give rum til, at der kan dyrkes afgrøder, som skal gå til biobrændstoffer. Vi mener, at det er den strategi, som i den virkelige verden har mulighed for rent faktisk at ændre det, der sker i øjeblikket.

Jeg synes også, det er interessant, at EU's miljøkommissær, Dimas, har været ude at sige – det gjorde han faktisk for stykke tid siden – at set med hans øjne er bæredygtighedskriterierne eller certificeringen vigtigere end målsætningen. Det er jeg meget enig med ham i. Det, der også er sket, er, at EU selv har lavet et forslag, hvor man også kan opfylde målsætningen ved anvendelse af vedvarende energi, f.eks. ved hjælp af grøn el i transportsektoren – det kunne for den sags skyld også være biogas, det kunne også være brint, men de teknologier er i dag relativt uudviklede.

Jeg tror, at EU vil komme til at revidere den her politik mange gange med årene. Jeg tror faktisk også, at EU kommer til at opgive sin obligatoriske målsætning på det her område, men det tager tid. Der synes jeg så, at det vigtigt, at alle, som kan se, at der er problemer med det, der sker i øjeblikket, arbejder sammen om at få skærpet certificeringskravene så meget som muligt. Og det er her, jeg synes at Enhedslisten går galt i byen ved at vælge et andet spor, og det synes jeg er lidt ærgerligt.

Ud over det vil jeg godt sige, at jeg synes, at der er nogle af de ting, der står i Enhedslistens forslag, som er sådan lige på kanten. Det er altså ikke rigtig, når man antyder, at de stærkt stigende fødevarerpriser udelukkende er et udtryk for, at der dyrkes afgrøder til biobrændstoffer. Det er faktisk meget mere komplekst end som så.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.